

AndRum

December 2012

Jag har blivit uppmanad att skriva. Skriva om det som berör – om livet och livets villkor. Om utveckling och växt. Om hur vi använder vår tid och skapar ett meningsfullt liv. Ja, helt enkelt hur vi gör det bästa av den tid vi har här på jorden. Jag har valt att kalla forumet för dessa tankar AndRum – ett rum för dig, där du kan stanna upp och reflektera. Där själen och anden får ta plats en stund.

Dagens datum 2012-12-21 är mytomspunnet där en era på drygt 5 000 år tar sitt slut enligt mayakalendern. På samma sätt som ett år av 365 dagar snart är till ända i vår egen tideräkning. En period avslutas och en ny tar sin början. Under ett människoliv hinner vi uppleva många cykler av början och slut – gryning som övergår till natt, en arbetsdag som börjar och slutar, en utbildning du startar och slutför, övergången från ett jobb till ett annat. Listan kan göras oändlig av kortare och längre cykler i våra liv.

Själva ramen för livet är som vi alla vet födsel och död. Och däremellan är det upp till oss att skapa ett liv med mening och innehåll. Vi gläds åt de små barn som föds in i den här världen och det är lätt att prata om, likväl som det är lätt att prata om vårt livsinnehåll – åtminstone på ytan i form av prestationer och när vi lyckas. Det jag däremot upplever att det är svårare att prata om i det samhälle vi lever i är döden. En naturlig del av livet som vi helst inte vill tänka på och än mindre prata om – och i och med det förlorar vi en mycket viktig dimension. Jag har för egen del märkt att ju mer jag tillåtit mig själv att tänka på min egen död, som ju kommer så småningom – jag vet inte när, bara att – ju närmare livet har jag kommit. Det har hjälpt mig bli ännu klarare i vad som verkligen är viktigt i mitt liv. Hjälpt mig fatta rätt beslut, att prioritera. Tanken på döden kan bäst liknas

vid en slags kompass som håller mig på rätt väg, en ledstjärna som lyser upp den väg jag går där jag lätt kan se vad som är väsentligt och viktigt och det som inte är det. Om du visste att du hade ett halvår kvar i detta jordeliv hur skulle du leva då? Skulle du göra andra val? Göra något annorlunda?

En mycket god vän till mig berättade häromdagen om sin son som just under ett halvårs tid på allvar trott att hans tid på jorden snart var till ända. Symtomen visade sig vara helt ofarliga, men de tankar och känslor som de väckt kan jag bara föreställa mig... Samtidigt tänker jag vilken gåva detta ändå är till denna unga man, som står i början av livet och som redan nu har fått insikt i vad som är viktigt för honom och vad han vill göra av sitt liv. För det var just det som hände – tanken på döden utkristalliserade hans livsväg, som innan inte hade varit lika tydlig.

Så här i slutet av året när i alla fall mina tankar går till att reflektera över det som varit, det jag har att glädjas över och de lärdomar jag kan dra, kan det vara bra att stanna upp och på allvar fundera på livsväg och livsval. Livet är inte oändligt – även om vi många gånger agerar som om det vore det – så om du utifrån den insikten reflekterar över ditt livsinnehåll, vad tänker och känner du? Och vad skapar det för vilja?

Jag önskar dig en riktigt GOD JUL och ett gott slut på det år som nu snart är till ända samt ett gott nytt 2013 med hälsa, lycka och allt det bästa för dig!

Varma hälsningar

Agneta Ritums